

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 43 บัญญัติให้บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ซึ่งจะจำกัดเสรีภาพดังกล่าวไม่ได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุข การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาดหรือขัดขวางไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน การที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดไว้เช่นนี้หมายความว่า บุคคลทุกคนย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพและสามารถแข่งขันกันได้อย่างเสรีซึ่งหลักการนี้เป็นหลักการพื้นฐานของสิทธิมนุษยชนสากลตามกฎบัตรของ World Trade Organization: WTO ซึ่งรัฐภาคีรวมถึงประเทศไทยจะต้องถือปฏิบัติตามหลักการดังกล่าวนี้ รวมถึงด้วย

วิศวกรถือว่าเป็นอาชีพอิสระและเป็นวิชาชีพ ที่จะต้องเป็นผู้ที่คุณสมบัติ มีความรู้ความสามารถและต้องได้รับอนุญาตจากสภาวิศวกร ซึ่งมีหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแล แต่ทั้งนี้ การควบคุมกำกับดูแลก็ต้องอยู่ภายใต้หลักสิทธิเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ และมีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ตามรัฐธรรมนูญและหลักสิทธิมนุษยชน

อาชีพวิศวกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิศวกรโยธา ย่อมควบคู่ไปกับการก่อสร้างซึ่งในปัจจุบัน การก่อสร้างได้พัฒนาไปอย่างแพร่หลายทั้งการก่อสร้างภายในประเทศและการก่อสร้างต่างประเทศ และอาจเป็นการลงทุนของนักลงทุนในประเทศไทย หรือนักลงทุนต่างประเทศ รวมถึงโครงการร่วมทุนของนักลงทุนหลาย ๆ ประเทศ ซึ่งโครงการร่วมทุนขนาดใหญ่ เพื่อทำการก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่ หรืออาคารทันสมัย ที่จะต้องใช้เทคโนโลยีการก่อสร้างที่ทันสมัย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้วิศวกรโยธาที่มีความรู้ความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นวิศวกรโยธาในประเทศหรือวิศวกรโยธาจากต่างประเทศ เพื่อทำการควบคุมการออกแบบและ การก่อสร้าง ไม่ว่าจะโครงการขนาดเล็กหรือโครงการขนาดใหญ่

ในขณะที่เดียวกันอาคารไม่ว่าจะขนาดเล็ก ขนาดใหญ่และอาคารธรรมดาหรืออาคารทันสมัย ย่อมต้องมีความเสี่ยงในด้านความปลอดภัย ความมั่นคงแข็งแรงของตัวอาคารทั้งในระหว่างการก่อสร้างและขณะใช้งาน ซึ่งปรากฏเป็นข่าวอยู่เสมอเรื่องอาคารถล่ม อาคารพัง ในระหว่างการก่อสร้างหรือในระหว่างการใช้งาน ซึ่งประเทศไทยได้คำนึงถึงอันตรายในด้านนี้มาโดยตลอดจนใน พ.ศ.2542 จึงได้ออกกฎหมายมาควบคุมการประกอบอาชีพวิศวกร ซึ่งกฎหมายหลักคือพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542 กฎหมายดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกร และเพื่อคุ้มครองประชาชนและสังคมไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบหรือถูกหลอกลวงจากบุคคลที่ไม่ได้มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะเป็นวิศวกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งมีการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน รวมถึงการเคลื่อนย้ายแรงงาน และวิศวกรก็เป็นหนึ่งในวิชาชีพที่จะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานใน พ.ศ.2558 แต่พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 และพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 ยังมีปัญหาไม่สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน

เนื่องจากวิศวกรโยธาเป็นวิชาชีพที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกำหนดให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานได้เสรี วิศวกรโยธาสามารถไปทำงานในประเทศที่เป็นสมาชิกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ แต่วิศวกรโยธาที่ประสงค์จะเข้ามาทำงานในประเทศไทย จำเป็นที่จะต้องได้รับใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพวิศวกรจากสภาวิศวกร ด้วยการสมัครเป็นสมาชิกของสภาวิศวกร และขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกร แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นกล่าวคือในพระราชบัญญัติวิศวกรกำหนดว่าผู้ที่สมัครเป็นสมาชิกวิศวกรได้จะต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย ทำให้วิศวกรโยธาชาวต่างชาติไม่สามารถสมัครเป็นสมาชิกของสภาวิศวกรได้ ทำให้ไม่สามารถขอรับใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพวิศวกรโยธาในประเทศไทยได้ ในทางกลับกันวิศวกรโยธาชาวไทยก็ไม่สามารถไปประกอบวิชาชีพวิศวกรในต่างประเทศได้เช่นกัน

ในส่วนของการกำหนดลำดับชั้นและการขอเลื่อนลำดับชั้นของวิศวกรโยธาจากภาคีสมาชิก เป็นสามัญสมาชิกและวุฒิสมาชิกตามลำดับนั้น จะต้องมีผลงานและประสบการณ์ทำงานมาแสดงตามเงื่อนไขที่สภาวิศวกรกำหนดแต่ผลงานที่นำมาประกอบการพิจารณาคุณสมบัติในการเลื่อนลำดับชั้นนั้นจะต้องเกิดจากการประกอบวิชาชีพวิศวกรโยธาตามที่ได้รับใบอนุญาตเท่านั้น จึงทำให้วิศวกรโยธาชาวต่างชาติหรือวิศวกรโยธาชาวไทยที่ไปประกอบวิชาชีพในต่างประเทศไม่สามารถนำผลงานการทำงานของตนมาแสดงประกอบการขอเลื่อนลำดับชั้นได้เนื่องจากการประกอบวิชาชีพวิศวกรโยธาในต่างประเทศไม่ได้ทำในขณะที่ได้รับใบอนุญาตจากสภาวิศวกร ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการประกอบวิชาชีพของวิศวกรโยธาเป็นอย่างมาก

สำหรับวิศวกรโยธาชาวต่างด้าว นอกจากปัญหาด้านคุณสมบัติที่ไม่อาจขอสมัครเป็นสมาชิกสภาวิศวกรและขอรับใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพวิศวกรได้แล้ว ยังมีปัญหาทางด้านการเข้าเมืองและการตรวจลงตราเพื่อขอมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 อีกด้วยเนื่องจากชาวต่างด้าวที่จะขอรับการตรวจลงตรา (Visa) ประเภทขอมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยได้ จะต้องแสดงหลักฐานของนายจ้างที่ประสงค์จะว่าจ้างชาวต่างชาติเข้ามาทำงานในประเทศไทยก่อน จึงจะได้รับการตรวจลงตราให้เข้ามาในประเทศไทยได้ นอกจากนั้นเมื่อได้รับการตรวจลงตราแล้วยังจะต้องดำเนินการขอรับใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) ซึ่งนายจ้างจะต้องเป็นนิติบุคคลสัญชาติไทย มีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าสองล้านบาทต่อการว่าจ้างชาวต่างด้าวหนึ่งคน ทำให้วิศวกรโยธาชาวต่างด้าวที่ประสงค์จะเข้ามาทำงานในลักษณะวิชาชีพอิสระไม่สามารถเข้ามาประกอบวิชาชีพในประเทศไทยได้ เพราะไม่ได้รับการตรวจลงตราและไม่ได้รับใบอนุญาตทำงานในประเทศไทย

ด้านการควบคุมการประกอบวิชาชีพของวิศวกรโยธา ผู้ที่จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการประกอบวิชาชีพวิศวกรโยธาตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2522 และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 คือวิศวกรโยธา ผู้ที่แสดงตนเป็นผู้คำนวณแบบและควบคุมการก่อสร้างเท่านั้น แต่ในปัจจุบันยังมีวิศวกรโยธาทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติอีกมาก ที่ไม่ได้แสดงตนเป็นผู้คำนวณแบบและควบคุมการก่อสร้าง แต่ในทางปฏิบัติวิศวกรโยธาดังกล่าวเป็นผู้คำนวณแบบและควบคุมการก่อสร้างที่แท้จริง เมื่อเกิดความเสียหายขึ้นจึงไม่ต้องรับผิดชอบใด ๆ ทำให้สภาวิศวกรไม่สามารถควบคุม กำกับดูแล การประกอบวิชาชีพวิศวกรโยธาได้อย่างแท้จริงและเมื่อเกิดความเสียหายจากการประกอบวิชาชีพวิศวกรโยธา ผู้ที่ได้รับความเสียหายอาจไม่สามารถเรียกร้องค่าเสียหายเอาถึกับวิศวกรโยธาได้ทั้งหมดเนื่องจากบางครั้งวิศวกรโยธา ก็เป็นเพียงลูกจ้างของผู้ประกอบการหรือเป็นเพียงวิศวกรโยธาที่มีฐานะทางการเงินไม่ดีพอ ทำให้ไม่มีเงินเพียงพอที่จะชดใช้ค่าเสียหายให้กับผู้เสียหายได้เต็มจำนวนและผู้เสียหายอาจไม่สามารถพิสูจน์ความเสียหายได้ว่าเกิดขึ้นจากเหตุใด ทำให้วิศวกรโยธาอาจปฏิเสธความรับผิดชอบในส่วนของค่าเสียหายได้ ย่อมไม่เกิดความเป็นธรรมในสังคม ซึ่งปัญหาดังกล่าวผู้ศึกษาจะได้ทำการศึกษาเพื่อให้ได้คำตอบและข้อเสนอแนะและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหัวข้อที่ผู้ศึกษาได้ศึกษาดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในวงการการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาและอุปสรรคในการประกอบวิชาชีพวิศวกรโยธา ภายใต้กรอบการเปิดเสรีการค้าอาเซียน
2. เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรโยธา ภายใต้กรอบการเปิดเสรีการค้าอาเซียนทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรโยธาของประเทศไทยและภายใต้กรอบการเปิดเสรีการค้าอาเซียน
4. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายและอุปสรรคในการประกอบวิชาชีพวิศวกรโยธา ภายใต้กรอบการเปิดเสรีการค้าอาเซียน
5. เพื่อศึกษาบทสรุปและข้อเสนอแนะทางกฎหมายในการประกอบวิชาชีพวิศวกรโยธา ภายใต้กรอบการเปิดเสรีการค้าอาเซียน

สมมติฐานของการศึกษา

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเกิดจากการรวมตัวของประเทศในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศมาเลเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศไทย ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม ประเทศเวียดนาม ประเทศลาว ประเทศพม่าและประเทศกัมพูชา เพื่อเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน และเปิดโอกาสให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานได้เสรี ซึ่งวิชาชีพวิศวกร เป็นหนึ่งในวิชาชีพที่สามารถเคลื่อนย้ายแรงงานได้เสรี ทำให้วิศวกรในสาขาต่าง ๆ รวมถึงวิศวกรโยธาในประเทศสมาชิกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถที่จะไปประกอบวิชาชีพในประเทศต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ แต่เนื่องจากวิศวกรเป็นวิชาชีพที่จะต้องมีการควบคุม กำกับดูแลโดยรัฐ ทำให้แต่ละประเทศต้องไปทำการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องและรองรับการเปิดเสรีด้านแรงงาน สำหรับประเทศไทยกฎหมายหลักที่ควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรได้แก่ พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542 ที่กำหนดให้สภาวิศวกรทำหน้าที่ควบคุม กำกับดูแลการประกอบวิชาชีพของ วิศวกร โดยตรงเริ่มตั้งแต่การสมัครเป็นสมาชิก การออกใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพวิศวกร การควบคุมการประกอบวิชาชีพและการกำหนดลำดับขั้นของการประกอบวิชาชีพวิศวกร นอกจากนี้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 ก็ยังเป็นปัญหาและอุปสรรคทางด้านกรเข้าเมือง การตรวจลงตรา (Visa) และการขออนุญาตอยู่ในประเทศไทย และพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 ก็ยังเป็นปัญหาและอุปสรรคในการขออนุญาตทำงาน (Work Permit) ในประเทศไทย เมื่อวิศวกรชาวต่างชาติไม่สามารถขอรับ

ใบอนุญาตได้ สภาวิศวกร ก็ไม่สามารถควบคุมการประกอบวิชาชีพได้อย่างเต็มที่ หากได้มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพของวิศวกรโยธาทั้งพระราชบัญญัติวิศวกรพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง และพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว จะทำให้ครอบคลุมปัญหาดังกล่าวได้

ขอบเขตของการศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้ผู้ศึกษาจะได้ทำการศึกษารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 อันเป็นกฎหมายแม่บทที่จะใช้เป็นหลักในการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ และศึกษาอนุสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนดในการประกอบวิชาชีพวิศวกร ตลอดจนคำพิพากษาศาลฎีกา นอกจากนั้นจะได้ทำการศึกษากฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศสและประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันนี ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการประกอบวิชาชีพของวิศวกรโยธา

วิธีดำเนินการศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้ใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary research) โดยค้นคว้าจากเอกสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ รวมทั้งข้อมูลต่าง ๆ อันเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรโยธา นอกจากนั้นผู้ศึกษาจะได้ทำการศึกษาดารากฎหมาย ด้วบทกฎหมาย บทความทางวิชาการ ในสาขานิติศาสตร์และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ค้นคว้าในห้องสมุดของมหาวิทยาลัย และสถาบันต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาวิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาและอุปสรรคในการประกอบวิชาชีพวิศวกรโยธา ภายใต้กรอบการเปิดเสรีการค้าอาเซียน
2. ทำให้ทราบถึงแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรโยธา ภายใต้กรอบการเปิดเสรีการค้าอาเซียนทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

3. ทำให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมโยธาของประเทศไทยและภายใต้กรอบการเปิดเสรีการค้าอาเซียน

4. ทำให้ทราบถึงปัญหาทางกฎหมายและอุปสรรคในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมโยธาภายใต้กรอบการเปิดเสรีการค้าอาเซียน

5. ทำให้ทราบบทสรุปและข้อเสนอแนะทางกฎหมายในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมโยธา ภายใต้กรอบการเปิดเสรีการค้าอาเซียน

นิยามศัพท์

วิชาชีพวิศวกรรม หมายความว่า วิชาวิศวกรรมในสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ และสาขาวิศวกรรมอื่น ๆ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หมายความว่า วิชาชีพวิศวกรรมที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาต หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกร

ชาวต่างชาติ หมายความว่า ต่างชาติ, ต่างประเทศ, คนชาติอื่นหรือประเทศอื่น ต่างด้าวหรือชาวต่างประเทศที่มีถิ่นฐานอยู่ในอีกประเทศหนึ่ง เรียกว่า คนต่างด้าว (พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ.2530, หน้า 222)

สำหรับชาวต่างชาติหรือคนต่างด้าว ตามความหมายในพจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ มีความหมายเหมือนกันคือเป็นคนชาติอื่น ที่ไม่ใช่คนที่มีสัญชาติไทย เพียงแต่แตกต่างกันเฉพาะสถานที่เท่านั้น กล่าวคือหากบุคคลนั้นอยู่นอกประเทศไทยจะเรียกว่าต่างชาติ แต่ถ้าอยู่ในประเทศไทยจะเรียกว่า ต่างด้าว

คนต่างด้าว หมายความว่า

- (1) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย
- (2) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย
- (3) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) นิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (1) หรือ (2) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) หรือ (2) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

(ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียน ซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลตาม (1)

(4) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของ นิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (1) (2) หรือ (3) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) (2) หรือ (3) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

เพื่อประโยชน์แห่งคำนิยามนี้ให้ถือว่าหุ้นของบริษัทที่มีใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือเป็นหุ้นของคนต่างด้าว เว้นแต่จะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

การค้าเสรีอาเซียน หมายความว่า กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศมาเลเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศไทย ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม ประเทศเวียดนาม ประเทศลาว ประเทศพม่าและประเทศกัมพูชา ได้ตกลงร่วมกันที่จะทำการเปิดเสรีทางการค้า และลดการกีดกันทางการค้า เพื่อให้สามารถเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ แรงงาน และการลงทุนได้อย่างเสรี